

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: **J. O.**, bytom U., M., zastúpeného J. K. T., advokátkou, so sídlom Š., M., proti odporcovi: **Krajský stavebný úrad v Žiline, Odbor štátnej stavebnej správy**, so sídlom Ul. A. Kmeťa 17, Žilina, v konaní o ochrane pred nezákonným zásahom orgánu verejnej správy, o odvolaní spoločnosti P. S., A., IČO: X., so sídlom M., B., o odvolaní proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline č. k. 21S/50/2011-51 zo dňa 10. augusta 2011, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolanie spoločnosti P. S., A., so sídlom M., B., IČO: X., **o d m i e t a .**

Žiaden z účastníkov **n e m á p r á v o** na náhradu trov odvolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Žiline napadnutým uznesením konanie o vstup vedľajšieho účastníka P. S., A., so sídlom M., B., IČO: X., do konania vedeného pod sp. zn. 21S/50/2011 zastavil podľa § 250v ods. 8, § 246c ods. 1 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „O.s.p.“) a § 104 ods. 1 vety prvej O.s.p., pretože inštitút vedľajšieho účasti je v konaní podľa piatej hlavy, piatej časti Občianskeho súdneho poriadku neprípustný, keďže zákonodarca pre toto konanie stanovil špeciálny okruh účastníkov, kedy je povahou veci automaticky vylúčené účastníctvo iných osôb, a preto súd nemohol o vstupe vedľajšieho účastníka meritórne rozhodnúť, resp. nemohol ani oznámenie o vstupe doručiť účastníkom na vyjadrenie. Súčasne konštatoval, že v danej veci nie je namieste použitie § 250 ods. 1 O.s.p.

pri aplikácii § 250v ods. 8 O.s.p., keďže v predmetnej veci nie je spoločnosť P. S., A. vo vzťahu k navrhovateľovi v nerozlučnom spoločenstve ani sa nejedná o tzv. nepriamy zásah. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na ich náhradu poukazujúc na ustanovenia § 250 ods. 8, § 246c ods. 1 vetu prvú a § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p.

Proti tomuto uzneseniu podala spoločnosť P. S., A. v zákonnej lehote odvolanie navrhujúc, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil a konanie zastavil, dôvodiac tým, že krajský súd zaťažil svoje konanie vadou v zmysle § 221 ods. 1 písm. f/ a i/ O.s.p. a súčasne jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Krajskému súdu vyčítala nesprávnosť jeho záveru, že inštitút vedľajšieho účastníctva je v konaní podľa piatej hlavy, piatej časti Občianskeho súdneho poriadku neprípustný, nakoľko z ustálenej súdnej praxe vyplýva, že hoci Občiansky súdny poriadok v piatej časti, ustanovujúcej správne súdnictvo, inštitút vedľajšieho účastníctva neupravuje, súdna prax cez odkazujúce ustanovenie § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. pripúšťa vstup vedľajšieho účastníka na strane účastníka preskúmvacieho konania na základe jeho žiadosti alebo na návrh účastníka preskúmvacieho konania, ak je to pre posúdenie predmetu preskúmvacieho konania vzhľadom na individuálny charakter veci dôvodné a súčasne sú splnené zákonné podmienky ustanovené v § 93 O.s.p., upravujúcom vstup vedľajšieho účastníka do konania.

Uviedla, že spôsob, akým zákonodarca vymedzil okruh účastníkov konania podľa piatej hlavy, piatej časti Občianskeho súdneho poriadku, sa svojím obsahom neodlišuje od spôsobu, akým vymedzil okruh účastníkov iných konaní v správnom súdnictve podľa iných hláv piatej časti Občianskeho súdneho poriadku, preto zo spôsobu vymedzenia okruhu účastníkov v konaní podľa piatej hlavy, piatej časti Občianskeho súdneho poriadku nemôže v žiadnom prípade vyplývať neprípustnosť vedľajšieho účastníctva v takomto konaní.

Ďalej namietala, že ak tretia osoba vstúpi do konania ako vedľajší účastník z vlastnej iniciatívy, tak vedľajším účastníkom sa stáva tým, že súdu dôjde jej oznámenie o vstupe do konania. O prípustnosti vedľajšieho účastníctva rozhoduje súd len ak účastník konania namietne neprípustnosť vstupu vedľajšieho účastníka do konania. Vyslovila, že s ohľadom na ustálenú judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky je nepochybné, že ku vstupu tretej osoby do konania ako vedľajšieho účastníka môže dôjsť buď z vlastnej iniciatívy (ako je to v danom prípade), alebo na výzvu niektorého účastníka, urobenú prostredníctvom súdu.

Prípustnosťou vedľajšieho účastníctva v konaní sa súd zaoberá až po tom, čo ten, ku ktorému sa účastník pridružil alebo jeho odporca, namietne neprípustnosť takéhoto vstupu. Zdôraznila, že ak tretia osoba vstúpi do konania ako vedľajší účastník z vlastnej iniciatívy, tak vedľajším účastníkom sa stáva tým, že súdu dôjde jej oznámenie o vstupe do konania a súčasne s tým nadobúda aj všetky práva a povinnosti priznané vedľajšiemu účastníkovi konania v Občianskom súdnom poriadku. Mala zato, že ak súd rozhodoval o návrhu na pristúpenie vedľajšieho účastníka do konania, tak napadnuté uznesenie je nesprávne. V danom prípade totiž nešlo o návrh na pristúpenie vedľajšieho účastníka do konania, teda súd o tomto oznámení o vstupe vedľajšieho účastníka do konania ako o návrhu rozhodovať nemal, keďže tento vstúpil do konania z vlastnej iniciatívy a žiaden z účastníkov proti tomuto vstupe námietky nevzniesol. Preto nebol daný dôvod, aby súd rozhodoval o neexistujúcom návrhu na vstup vedľajšieho účastníka do konania.

Keďže odvolanie nesmeruje proti rozhodnutiu vo veci samej, súd nevyzýval účastníkov na vyjadrenie k odvolaniu (§ 209a ods. 1 O.s.p.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá) preskúmal napadnuté uznesenie bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 O.s.p.) v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní spoločnosti P. S., A. (§ 212 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie je potrebné odmietnuť.

Pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona (§ 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.).

Podľa § 246c ods. 1 veta druhá O.s.p. opravný prostriedok je prípustný, len ak je to ustanovené v tejto časti.

Podľa ust. § 250v ods. 8 O.s.p. na konanie podľa tejto hlavy sa použijú ustanovenia prvej a druhej hlavy tejto časti primerane, ak v tejto hlave nie je ustanovené inak.

Podľa ust. § 250v ods. 7 O.s.p. proti rozhodnutiu súdu nie je prípustný opravný prostriedok.

Konanie o ochrane pred nezákonným zásahom orgánu verejnej správy je konaním

jednoinštančným, a teda opravný prostriedok proti rozhodnutiu súdu podľa piatej hlavy, piatej časti Občianskeho súdneho poriadku nie je prípustný. Krajský súd v Žiline vo svojom uznesení č. k. 21S/50/2011-51 zo dňa 10. augusta 2011 uviedol nesprávne poučenie o možnosti podať proti nemu odvolanie. Ako vyplýva z vyššie citovaného ustanovenia § 246c ods. 1 veta druhá O.s.p., opravný prostriedok je prípustný, len ak je to ustanovené v piatej časti Občianskeho súdneho poriadku. Z ustanovenia § 250v ods. 7 O.s.p. je zrejmé, že proti rozhodnutiu súdu podľa piatej hlavy, piatej časti Občianskeho súdneho poriadku nie je prípustný opravný prostriedok. Uvedené ustanovenie teda nepripúšťa opravný prostriedok proti rozhodnutiu súdu v prípade, ak rozhoduje v konaní o ochrane pred nezákonným zásahom orgánu verejnej správy.

Odvolačný súd odmietne odvolanie, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné (§ 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p.).

Vzhľadom na uvedené dôvody Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolanie spoločnosti P. S., A. podľa § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. odmietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky poznamenáva, že skutočnosť nesprávneho poučenia účastníkov konania o prípustnosti opravného prostriedku proti výroku o trovách konania rozsudku zo strany krajského súdu nezakladá ich procesnú legitimitáciu jeho uplatnenia, keďže jeho prípustnosť je ex lege vylúčená. Občiansky súdny poriadok v ustanovení § 204 ods. 2 poskytuje účastníkom konania ochranu iba v prípade nesprávneho poučenia súdu o neprípustnosti odvolania, ktorá spočíva v tom, že odvolateľ je oprávnený podať odvolanie (opravný prostriedok) v zákonom predĺženej trojmesačnej lehote plynúcej od doručenia potenciálne odvolaním napadnutého rozhodnutia.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 250v ods. 8 O.s.p., § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. a § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s analogickou aplikáciou ustanovenia § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. tak, že účastníkom trovy odvolacieho konania nepriznal, keďže výsledok konania je obdobný, ako pri zastavení konania.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1.5.2011).

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 26. apríla 2012

JUDr. Jaroslava Fúrová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :
Dagmar Bartalská